

MOLITEV V POČITNICAH

Prosti čas -
o Bog, kako lepo!

Lahko se spočijem,
zadiham, razmišljam.

Lahko se veselim ljudi,
ki jih imam rad,
luči sonca, rož in dreves, petja ptic.

Lahko slišim tvojo besedo
in praznujem tvojo ljubezen
z vsemi, ki verujejo vate.

Zahvaljujem se ti, Bog.

Prosim te
za tvoj blagoslov za ta dan,
za dan tvojega Sina.

Želim živeti v njegovi luči.

Iz glasila župnije Dekani

Dihaj v meni, Sveti Duh,
da bom, kar je sveto, mislil.
Ženi me, Sveti Duh,
da bom, kar je sveto, delal.
Vabi me, Sveti Duh,
da bom, kar je sveto, ljubil.
Krepčaj me, Sveti Duh,
da bom, kar je sveto, čuval.
Varuj me, Sveti Duh,
da ne bom nikdar izgubil, kar
je sveto.
(pripisano sv. Avguštinu)

Vsebina

- Uvod
- Osrednja tema: Ti
- Utrinek: *Človeška čustva*
- Medsebojni odnosi: *Samota - sreča enega*
- Pregled delovanja skupine v letu 2008/2009
- Prispevki skupin SRCE: Vabila na izlete
- Odmevi:
 - Goriška brda
 - Zaključek leta pri Sv. Primožu
- Koledar prireditev v prihodnjih mesecih
- Za vas smo prebrali: *Ženske, ki preveč ljubijo*
- Oglasi, obvestila

Uvod

NAMESTO UVODA:

Uredništvo vam želi
prijetne in sproščene
poletne počitniške dni!

Martin Buber v svoji knjigi *Jaz in ti* poudarja, da so vse temeljne besede našega življenja v paru. Življenje lahko živiva kot jaz-ono ali pa kot jaz-ti. Moški in ženska razvijata svoj jaz v odnosu s stvarmi in ljudmi. Odnose s stvarmi je mogoče meriti, šteti, jih posedovati, z njimi manipulirati in jih spreminjati. Stvari posedujemo. Odnos z ljudmi pa je srečanje, preseganje. Z drugim lahko sem, ne morem ga pa posedovati.

Moški in ženska sva bitji odnosov. Ni jaza, ki bi bil neodvisen od ti-ja. »Ti« me omogoča, kliče, utemeljuje in presega. Ne gre torej zgolj za vprašanje »Kdo sem?«, ampak za vprašanje »Pred kom sem?«. Po svoji istovetnosti se sprašujem zato, ker mi drugi omogoča, da se istovetim, me primora ali me povabi.

V začetku življenja je moj svet egocentričen in vezan na izkušnjo telesa. »Ti« doživljam kot zaščito ali grožnjo: odsotnost, zapuščenost. V trenutku, ko pridemo do te stopnje razvoja, da se jaz ne more več sam preskrbeti, se pojavi »ti«. Ta »ti« je lahko dober, prijeten, koristen in uporaben. Lahko pa je hudoben, neprijeten, nekoristen in ogroža naše življenje. Doživljamo ga kot dobrotnika ali kaznovalca.

Ko »ti« izgovorimo nezrelo, v resnici podaljšujemo zgolj svoj lastni jaz. Svoj jaz projiciramo. »Ti« je le podružnica mojega jaza. Včasih ostanemo nezreli vse življenje. Ne dozorimo, vse dokler ne spoznamo in ne sprejmemo, da »ti« ni moj jaz niti mi ne pripada. Kadar pomešamo »jaz« z »moj«, preidemo iz biti na imeti. Še več, pademo v tiranijo posedovanja. »Doživljam, da sem manj jaz, dokler drugo ali drugi ni moj.« »Kadar imam manj, sem manj.«

Temeljna »ti-ja« sta oče in mati. V odnosu z njima je vzniknil moj jaz, ki lahko nekega dne izreče »ti«. Od odnosa, ki ga imam s tema dvema »ti-jema«, je odvisen razvoj mojega jaza. Vsakdo je kot otrok najprej doživljal, da je vse dobro zunaj mene. Odvisen sem od nečesa, česar ne morem nadzorovati ali pa si s težavo predstavljam, da lahko nadzorujem in s svojim vedenjem manipuliram. Res je, da kot majhen otrok to dobroto zunaj sebe lahko pokličem. Naučim se klicati in manipulirati z jokom. Če se počutim zapuščenega, je to zato, ker sem »slab«, ker je moj »jaz slab«. Tako doživljam. S prvima dvema »ti-jema« se torej lahko vzpostavi zdrav ali pa bolan odnos. Zdrav je takrat, ko temelji na ljubezni in mejah, ki ta odnos povezujejo in gradijo. Nezdrav pa je takrat, ko doživljam neljubezen in nezanimanje staršev. Naučim se, da nisem vreden. Izkušnja zapuščenosti ali nezaslužena kazen še poslabša slabšalno izkušnjo besedice »ti«.

A vendar ni osebne rasti brez jaz-ti. »Brez tebe nisem nič« ali »s teboj sem vse« sta lahko naši fantaziji o izničenju ali vsemogočnosti. Obe nam kradeta ravnovesje zrelosti. Niti prva niti druga fantazija ni resnična. Ni res, da sem brez tebe nič. Niti ni res, da sem s teboj vse. Zrela resničnost pa je v tem, da mi »ti« razodevaš, kdo sem »jaz« in kdo si ti. Jaz ti pustim, da si ti. Sva jaz-ti. Sva odnos, razmerje in srečanje.

Pri srečanju dveh »ti-jev« lahko pride do vsaj šestih strahov, ki srečanje otežujejo ali pa ga naredijo za lažno.

Prvi je strah, da bi me drugi izničil. Gre za fantazijo, da nisem nič in nihče za drugega. Strah, da me bo drugi prezrl, da me ne bi opazil in videl. V resnici je, kakor da me ne bi videl, kajti njegov pogled iz mene ne dela nekoga, ki je vreden ljubezni.

Drugi je strah, da bi me drugi uporabil in manipuliral, kakor da sem stvar, ki se lahko uporabi in odvrže. Ta strah je zelo pogost, ker je značilen za potrošniško družbo in razosebljene medčloveške odnose. Država in njene institucije mi nenehno govorijo, da sem zgolj EMŠO, davčna ali TRR-številka.

Tretji strah je, da bi me drugi absolutiziral, malikoval, in bi mu moral pomeniti vse. Tveganje in strah, ki ga to povzroča, sta zelo stvarna. Če mi drugi podeli vso moč nad seboj in nisem dovolj močan, da bi postavil meje in

ga postavil v njegove prave okvire, se bom čutil prisiljenega, da mu pomenim vse. Poskušal bom odgovoriti na vsa njegova pričakovanja. Trudil se bom, da bo drugi v meni našel vse, kar potrebuje za svoj osebni razvoj. Drugi se ne zaveda, da s tem, ko daje meni takšno moč, vara tudi samega sebe. Pod krinko občudovanja in hvale pa manipulira tudi mene.

Četrty strah je, da bi me drugi podredil ali bi se mi podredil. S tem me spremeni v žrtev ali tirana. Res je, da težava korenini v vedenju drugega, a to v meni povzroča strahove pred »ti-jem« in ustvarja neprijetno vzdušje v odnosu.

Peti strah je, da bi drugi od mene zahteval mojo spremembo. »Ti« postane za moj »jaz« grožnja, če od mene zahteva spremembo po svojih lastnih merilih in pogledu na svet, ki ga določajo njegove potrebe. Sprememba je tista, ki daje življenju moč. Če pa jo nekdo od nas zahteva in nam jo vsiljuje, doživljamo strah ali pa se spremenimo zgolj na zunaj, ni pa ponotranjenja. Spremembe vedenja zato, da bi zadovoljili pričakovanja drugega, puščajo v nas upor in trajajo le, dokler ima drugi nad nami oblast.

Šesti strah je, da bi drugi ustvaril v meni potrebo po sebi, potem pa bi me zapustil. »Ti«, ki mi je pomagal, da sem sam to, kar sem, ustvari v meni potrebo ali željo, da bi bil z njim. Če po tem moje potrebe ne zadovolji, doživim močno frustracijo. Če je bil zame nekaj časa kakor »bog«, doživim še bolj negativno izkušnjo, kakor sem jo imel, preden sem ga srečal.

»Ti«, ki mi omogoča, da sem jaz-ti, bo pristen, če mi dovoli, da sva veliko več kakor dva. Resnični jaz-ti je vedno ploden in presegajoč. Odpre nas drugim »ti-jem«. Pokaže nam, da je drugi večji, kakor je on sam, in da sem jaz večji od samega sebe. To je stopnica za vstop na pot k skrivnostnemu večnemu Ti-ju. Moja sposobnost ljubezni se ne izčrpa v jaz-ti. Njena moč prihaja od Njega, ki je onkraj mojega jaza, gre preko »ti-ja« in se odpre drugim. »Ti« me vabi, da grem iz sebe, da ga srečam, da presežem sebe in njega. »Ti« prebudi govorico in mi pomaga, da jecljajoče poimenujem bivanje, me kliče po imenu in me vabi, naj živim. »Ti« ni le cilj ljubezni, ampak je tudi njen posrednik. »Ti« me uči ljubiti. Dinamizem, ki se ga naučim in je globoko usidran v moji naravi, se razvija tako, da ga ni mogoče zadržati v ozkih mejah »ti-ja«. Ena od najpomembnejših nalog človeškega življenja je, da spremeni stvarnost v »ti-je«.

Ko se sreča s pomembnim »ti-jem«, stopi jaz iz anonimnosti, mu da ime in obličje, v katerem ga vidi in vidi sebe ter se hkrati presega. To se dogaja zdravo takrat, ko to, kar sem, izražam v vsem svojim bitjem (um, volja, čustvo) zdaj ter sem hkrati načrt in sprava s preteklostjo.

Obstajajo različne ravni odnosa:

1. Razumska raven. O drugem imam informacije. Poznam ga, kakor bi bil stvar. Lahko ga opišem, zberem o njem podatke, poznam njegovo naravo in njegov osebni slog bivanja v zgodovini. Če kognitivna raven vključuje poleg glave še srce, drugi zame ne bo več nekaj, kar poznam, ampak nekdo zame.
2. Čustvena raven. Drugega čutim kot »ti« s srcem in čustvenim odzivom, ki ga v meni prebujata. Moje srce živi od njega. A ne le od njega, ampak tudi z njim in zanj. Na tej ravni obstaja čustvena uglašenost, ki jazu omogoča, da stopi v notranjost »ti-ja«, spozna odmev njegovih čustev in čutenja ter ustvari vzdušje čustvene bližine, ki jo je mogoče zdravo živeti zelo lepo.
3. Energetska raven. Postanem jaz-ti. Sebe in njega imam rad tako, da imam rad njega. Življenje, ki se pretaka po jaz-ti, naju oba oblikuje in je večje od naju.
4. Raven samopreseganja. Za umevanje »ti-ja« si pomagajva z zgodbo Tonyja De Mella: Ljubimec je potrkal na vrata svoje ljubljene. »Kdo trka?« je vprašala ljuba. »Jaz,« je odvrnil ljubimec. »Potem pa kar odidi. V tej hiši ne moreva bivati ti in jaz.« Zavrtni ljubimec je odšel v puščavo. Tam je mesece in mesece premišljeval besede svoje ljubljene. Naposled se je vrnil in spet potrkal na vrata. »Kdo trka?« »Ti.« In vrata so se nemudoma odprla.

Srečanje med jaz in ti ni neodvisnost. Ni solastništvo časa ali življenja. Ni imeti otroke, denar in dobrine. Srečanje jaza in »ti-ja« je v svoji osvobajajoči in dozorevajoči razsežnosti svoboda, zastojnost, modrost,

presenečenje, hvaležnost, proces, odprtost, pristnost, preseganje. Jaz-ti ne izključuje samote, ki je zagotovilo resnice jaz-ti. Ne izključuje tihega poslušanja »ti-ja«, ki me utemeljuje. Osvobaja me. Omogoča mi rasti tako, da samega sebe spoštujem in se imam rad v družbi z drugimi, ki jih jaz-ti potegne iz anonimnosti.

Vaje:

1. Po telesni umiritvi in sprostitvi si predstavlja samega sebe, kako sedi ob robu poti življenja. Počasi gredo pred teboj vsi »ti-ji«, ki so bili pomembni za tvoje življenje. Kaj čutiš? Ali sprejemaš njihovo sporočilo in jim pošiljaš svojega?
2. Sprosti se in se zavedaj dihanja. Predstavlja si »ti«, ki bi ti lahko resnično in globoko povedal, kdo si. Stopi v stik z njim. Posodi mu svoje besede, prisluhni mu in poslušaj, kaj pravi o tebi.
3. Počasi dihaj in v ritmu dihanja potihoma izgovarjaj: jaz sem jaz pred teboj; jaz sem jaz s teboj; jaz sem jaz brez tebe. Vse tri stavke dihaj pred vsakim pomembnim »ti-jem« svojega življenja. V globinah zasluti srečanje, odnos in presežnost le-tega.

Vir

Garcia-Monge, Jose Antonio (1997): *Treinta palabras para la madurez*. Desclee De Brouwer, Bilbao.

Utrinek:

Človeška čustva

Nekoč davno so se nekje zbrala vsa človeška čustva. Ko je Dolgčas tretjič zazelhal, je Norost predlagala: "Gremo se igrat skrivalnice! Kdor se najbolj skriva, je zmagovalec."

Spletka je dvignila desno obrv, Radovednost pa je vprašala: "Skrivalnice? Kakšna igra je to?"

"To je taka igra," je začela pojasnjevati Norost, "v kateri si jaz pokrijem oči in štejem do sto, vi pa se medtem skrijete. Ko končam štetje, vas začnem iskati, in koga najdem zadnjega, je zmagovalec."

Sanjarjenje je zaplesalo, sledilo je Navdušenje, Sreča je tako skakala, da je prepričala še Dvom in Apatijo, ki je ni nikoli nič zanimalo. Niso pa se hoteli igrati vsi. Resnica je bila proti skrivanju, ker zakaj bi se skrivala?! Na koncu jo tako vedno najdejo. Ponos je rekel, da je to nora ideja, čeprav ga je pravzaprav mučilo, da se ni tega spomnil on. Previdnost pa ni hotela tvegati.

"Ena, dva, tri ..." je Norost začela šteti.

Prva se je skrila Lenoba, ki se je samo ulegla za prvi kamen ob poti. Vera se je povzpela na nebo, Zavist se je skrila v senco Uspeha, ki se je trudoma povzpel na vrh najvišjega drevesa. Velikodušnost se nekako ni mogla odločiti, kam se skriti, ker se ji je vsako mesto zdelo primerno za katerega njenega prijatelja. Lepota je skočila v kristalno čisto jezero, Sramežljivost pa se je skrila v razpoko v drevesu. Krasota je našla svoje mesto v metuljevem letu, Svoboda pa v sapi vetra. Sebičnost je našla dobro in veliko skrivališče v votlini, ampak ni nikogar pustila zraven. Laž se je skrila na konec mavrice (laže - na dno morja), Strast pa v krater vulkana. Pozaba se je pozabila skriti, ampak to ni važno. Ko je Norost prištela do 99, Ljubezen še vedno ni našla skrivališča, ker je bilo že vse zasedeno. Ko je zagledala rožni vrt, je skočila v grmovje vrtnic in se pokrila z rožnimi popki.

"Sto!" je zaklicala Norost in začela iskati.

Najprej je našla Lenobo, za najbližjim kamnom. Kmalu je zaslišala Vero, kako razpravlja z Bogom o teologiji, Strast pa je iz kraterja od vročine skočila sama. Hitro je našla tudi Uspeh in takoj ob njem Zavist, Sebičnost je sama pribežala iz svoje votline, ki se je izkazala za medvedji brlog. Od toliko iskanja je Norost postala žejna in tako je v kristalnem jezeru našla Lepoto. Tudi z Dvomom je bilo lahko, ker se ni mogel odločiti in je sedel na nekem kamnu. Našla je tudi Laž, ki je bila na koncu mavrice (laže, bila je na dnu oceana). Tako je Norost počasi našla skoraj vse, tudi Pozabo, ki je že pozabila, da se kaj igrajo.

Edino Ljubezni ni mogla najti. Preiskala je vse planine in gozdove, in nazadnje je v onemoglem besu začela udarjati po rožnih grmih. Iz njih se je nenadoma zaslišal krik bolečine. Trnje vrtnic je Ljubezni izkopal oči. Norost ni vedela, kaj naj naredi. Našla je zmagovalca, čustvo nad čustvi, toda Ljubezen je postala slepa. Norost je jokala in prosila Ljubezen, naj ji oprost, in nazadnje se je odločila, da bo ostala z Ljubezniljo in ji pomagala.

Tako je Ljubezen zmagovalec med čustvi, vendar je slepa, in Norost jo spremlja, kamor koli gre.

ČE SE BOJITE OSAMLJENOSTI - SE NE POROČITE.

A. P. Čehov

Za vse, ki so se po razvezi boleče srečali z osamljenostjo in izgubo, se zdi zgornji naslov ironija. Zagotovo pa vas je misel A. P. Čehova pritegnila in, upam, vam izvabila tudi kakšen hudomušen nasmeh ob tem, česar ste se, razvezani, spomnili. Toda na tem svetu ni človeka, ki se ne bi kdaj srečal z osamljenostjo. Poročenega, razvezanega, ovdovelega ali samskega. In to je neizprosno res.

Osamljenost je - in je od nekdaj bila - osrednja in neizogibna izkušnja vsakega človeka, pravi T. Wolfe. Zakaj je tako? Predvsem ravno zato, ker se zavemo *sebe* praviloma šele ob prisotnosti drugega. Če ga ni, se nam zdi, kakor da bi se »izgubili«. Drug drugega potrebujemo, da se izrazimo, da podelimo doživetja, izkušnje, spoznanja in bolečine ali da pomnožimo radost in srečne trenutke v lastnem življenju. To je v človekovi naravi.

So trenutki in obdobja v življenju, ko se, čeprav obkroženi z množico ljudi na cesti, s sodelavci v službi ali celo z otroki, ko smo doma - počutimo neskončno sami, ker ob nas ni človeka, ki smo mu zaupali, ki se je zaupal nam, čigar bližina je izpolnila naše srce in na katerega smo se lahko zanesli. Spoznanje o tem je dragoceno, saj je zavedanje, da je to, kar čutimo, osamljenost, prvi korak k temu, da se z njo spopademo, jo sprejmemo - in jo presežemo!

Veliko je poti in načinov, kako se lahko lotimo bolečine osamljenosti. Bolečina je dragocena, saj je to način, s katerim se sploh začnemo zavedati. Dokler nimate zvitega gležnja, niti ne pomislite, da ga sploh imate. Dokler vas ne boli zob, niti ne veste, kako dragocen je za žvečenje hrane. Da sploh ne omenjam glavobola ... Vendar je res tako, ali ne?

Lahko se odločite, da boste bolečino osamljenosti prezrli. Lahko pa se spoprimate z njo in greste v akcijo: pokličete koga od znancev ali prijateljev in jih povprašate, kako se imajo (sploh vam ni treba govoriti o sebi, če tega ne želite!), povabite koga k sebi na obisk ali se dogovorite, da greste kam skupaj. Odpravite se na obisk k stari teti v dom starejših občanov, ki je že mesece niste obiskali ... Lahko pa se uležete, spustite rolete in se jokate vse popoldne nad nepravičnostjo življenja in nad svojo težko usodo! Ja. Tudi to lahko izberete.

Pripraviti se morate na to, da boste pri treh ali štirih klicih morda odklonjeni, da ne bo nobeden dvignil slušalke, da bo vaš klic sprožil plaz govorjenja o težavah - tistega, ki ste ga poklicali, da bi vam pomagal iz vaših težav! In morda je prav to priložnost, da ne glede na lastno bolečino lahko pomagate in ste potrebni drugemu. Pri tem pa boste morda spoznali, da je znanstva in prijateljstva treba hraniti in vzdrževati, da z njimi ni tako kakor z Bogom: da ga lahko pokličemo samo, ko ga potrebujemo. In se boste nekaj naučili in boste za občutek osamljenosti lahko hvaležni, ker vam je prinesel spoznanje!

Od tega trenutka boste lahko pozornejši in boste občasno, a redno koga poklicali - tudi ko ne boste v stiski. Ob gledanju kakšne oddaje po televiziji se boste spomnili, da bi morda koga od vaših znancev zanimala, in ga boste poklicali, da ga na njo opozorite. Morda boste v slaščičarni opazili marcipanovo torto, za katero veste, da je najljubša sladica vaše sodelavke, in jo boste naslednji dan po službi povabili na torto ali kaj podobnega. Lahko se tudi odpravite v dom starejših občanov in povprašate, ali bi potrebovali koga, ki bi občasno peljal na sprehod kakšnega od stanovalcev brez svojcev, ali če je med oskrbovanci kdo, ki bi si želel, da bi mu občasno kdo prišel prebrat kaj iz časopisa ali kakšno knjigo. Lahko daste ponudbo v oglasnik, da čuvate malčke v večernih urah, ob praznikih - veliko mladih družin vam bo neskončno hvaležnih.

Spravite se v akcijo in se posvetite - drugim! Preprosto: pozabili boste nase in boste začeli bolj misliti na druge. Stara kitajska modrost pravi *Sebe spoznaš, ko na sebe pozabiš!* To pa vam bo prineslo še eno

nepričakovano darilo: pri tem boste vedno bolj spoznavali - sebe! Ali ni to največ, kar lahko dosežemo v življenju? In prav osamljenost vam to lahko prinese.

Lahko začnete raziskovati, kaj vse vas spravi v dobro voljo in imate radi, kaj lahko sami naredite, brez drugih: morda si zavrtite kakšen CD z vedro glasbo? (Vsekakor odpade romantična glasba, ki ste jo poslušali z »njo/njim«!) Lahko si greste kupit križanke in se zabavate ob tem, da mnogo veste (ali da ste spretni pri iskanju gesel v ugankarskem slovarčku); lahko greste v knjižnico in ugotovite, kaj najbolj berejo zadnje čase; lahko se usedete za mizo in izlijete svojo bolečino v pismu neznanemu prijatelju - pismu, ki ga nikoli ne boste poslali, vendar vam bo prineslo zaupen pogovor in strpnega, razumevajočega, tihega poslušalca!

Lahko si tudi poiščete skupino, v katero bi se vključili, kjer bi lahko z drugimi delali tisto, kar vas veseli (ali vas je nekoč veselilo) - peli, plesali, slikali, se učili jezika ali igrali na glasbilo. Nikoli ni prepozno in veliko je ponudb! Lahko pridete v skupino Srce in boste našli veliko prijateljev, s katerimi boste lahko šli na kavo ali na izlet. Lahko si izmenjate telefonske številke in se dogovorite, da se boste občasno poklicali - kar tako, da se slišite. In potem to resno tudi storite!

Vedno lahko dobite, kar potrebujete, če le NE vztrajate pri tem, da obstaja eno in edino zdravilo za vašo bolečino: on ali ona, ki ga ni več ob vas!

Če ste sami osamljeni, lahko razumete drugega ob vas, ki je osamljen, in ste lahko vi tisti, ki mu pomagata in stopite do njega. Vendar ljudje velikokrat rečemo, »da se nočemo vtikati« ali »da ne želimo nadlegovati« ali (iz lastne zadrege) »da se ne bomo vsiljevali« ... Vse to so prazni izgovori! Vsi si želimo, da se nas včasih drugi spomnijo - kar tako, da pokažejo pobudo in nas opazijo, da skrbijo za nas, da JIM JE MAR! Torej: »Storite drugim, kar si želite, da bi drugi storili vam!« In kakor po čudežu boste naenkrat tudi sami dobili veliko tega, kar si želite. Poskusite.

Odločite pa se lahko tudi, da bolečino zdržite in poglobite zavedanje o sebi samem. Se začnete spoprijateljovati s samim seboj. In v puščavi zapuščenosti naenkrat zagledate, da so se odprla vrata k Njemu, ki je vedno navzoč, še posebno takrat, ko je zelo hudo. In takrat je - trenutek! Prav takrat je največ možnosti, da ga resnično začutimo. To pa je največja milost, ki nas sploh lahko doleti!

In kaj boste, od vsega naštetega, vi naredili to poletje? Postali komu prijatelj?

ENA SAMA ROŽA LAHKO POSTANE MOJ VRT ...

EN SAM PRIJATELJ, MOJ VES SVET! (Leo Buscaglia)

PREGLED DELOVANJA SKUPINE SRCE V ŠOLSLEM LETU 2008/2009

Pripravili: Vili Granda, Helena Rešič, Helena Škrlep

JULIJ, AVGUST 2008

Najpomembnejši dogodek poletnega obdobja je bil prav gotovo **letovanje v Trenti od 6. do 13. julija 2008**. Udeležba je bila velika - več kakor 20 članov skupine SRCE in še skoraj toliko otrok, ki so pod duhovnim vodstvom patrov jezuitov preživeli lepe počitniške dneve. Pri organizaciji in izvedbi je največ dela opravila Vilma Moderc, pomagal pa ji je pripravljalni odbor. To je bil prav gotovo največji projekt skupine SRCE doslej.

Obe neformalni **poletni srečanja 21. julija in 25. avgusta 2008** sta bili dobro obiskani in že tradicionalno je bil organiziran poletni **pohod po evropski pešpoti E7 od 14. do 17. avgusta 2008**. Organizirala in vodila ga je Marjanca Kos, in to od južnih Bohinjskih gora do Škofje Loke. Začetni osmerici so se naknadno pridružili še trije člani. Pot je krojilo vreme, ki ni bilo najbolj radodarno, so pa bili toliko bolj radodarni gozdovi (gobe, borovnice, brusnice).

Konec julija je izšla **26. številka glasila SRCE**.

SEPTEMBER 2008

V september smo stopili z **romanjem v Oglej** v nedeljo **7. 9.** (21 udeležencev). Pot nas je vodila mimo Fernetičev, ob obali med Trstom in Devinom ter preko Gradeža. Za strokovno vodstvo je poskrbel dr. Peter Vencelj, za duhovno pa p. Vili, ki je daroval sv. mašo v Štivanu. Za organizacijo je poskrbel Tomaž Rozman.

V začetku septembra je vodja letovanja v Trenti Vilma Moderc sklicala sestanek s pripravljanim odborom in p. Vilijem »Trenta po Trenti«. Srčki so izrazili zadovoljstvo nad letovanjem (Vilma je izvedla ustrezno anketo) in tudi finančno se je vse izšlo. P. Vili je naznanil, da bo naslednje letovanje od 10. do 20. 8. 2009 na morju, na Murterju, in da je prostor že rezerviral.

Delovati je začela terapevtska **skupina za samopomoč**, ki jo je vodila **Dušica Grgič s Sonjo Pungartnik** in je štela osem udeleženk (srečanja dvakrat na mesec).

Na septembrskem srečanju je bila gostja **dr. Škraba-Krmelj**; govorila je o otrocih in starših po razvezi. Konec septembra je izšla **27. številka glasila SRCE**.

OKTOBER 2008

Z oktobrom 2008 (6. 10.) je začela delovati **skupina SRCE GORENJSKA** pri Sv. Duhu pri Škofji Loki pod vodstvom s. Mete Potočnik in Metode Gradišek.

Prav tako z oktobrom je pod duhovnim vodstvom p. Viljema Lovšeta in g. Antona Perčiča (koordinatorica Marija Cigoj) nadaljevala svoje delo (vsak 3. četrtek v mesecu) **skupina SRCE KAŠELJ - ZALOG**.

Gost na oktobrskem srečanju (27. 10.) je bil **p. dr. Ivan Platovnjak**, ki nam je spregovoril o odpuščanju. Morda bi se še enkrat spomnili uvodne misli: »Hočete biti za trenutek srečni? Maščujte se! Hočete biti vedno srečni? Potem odpustite!« (H. Lacordaire).

Na oktobrskih večerih v Mariboru smo predstavili delovanje skupine SRCE (p. Viljem Lovše, Marija Cigoj, Vili Granda), da bi tudi tu spodbudili začetek njenega delovanja, vendar za zdaj ni bilo pravega odziva.

V nedeljo, 5. 10., smo izpeljali kosanjev piknik. Sprehodili smo se do vrha Rašice. Kosanja sicer ni bilo, pač pa prijetna družba ducata srčkov in njihovih otrok, ki se je z različnim dostopom zbrala pri koči.

V soboto, 18. 10., smo se srčki pridružili **obiralcem oljk v slovenski Istri**. Deseterico srčkov in trojico njihovih prijateljev je vodil Iztok Klančar.

NOVEMBER 2008

V soboto, **29. novembra 2008**, je bila **adventna delavnica**, ki jo je vodila Simona Hiti. Lepo okrašeni adventni venčki so polepšali naš dan in naše domove.

Naš gost na novembrskem srečanju je bil **Mitja Rutar**, ki nam je spregovoril o moškem na duhovni poti. Novembra je izšla **28. številka glasila SRCE**.

DECEMBER 2008

Miklavževo dogajanje so nekateri naši člani popestrili z **duhovnim vajami od petka, 5. 12., do nedelje, 7. 12.**, v Ilirski Bistrici pri sestrah notredamkah. Za duhovno vodstvo je poskrbel p. dr. Viljem Lovše, za otroke pa s. Martina Radež in Davorina Petrinja.

Odbor skupine SRCE je imel sestanek 8. 12. Navzoči: p. Viljem Lovše, s. Meta Potočnik, Helena Reščič, Alenka Tomc, Marija Cigoj, Dušica Grgič, Cvetka Videnič, Romana Langus in Helena Škrlep. Z obžalovanjem smo sprejeli odločitev Vilme Moderc, da se umika iz skupine. Za vse njeno delo se ji toplo zahvaljujemo.

Na Radiu Ognjišče so v sklopu družinskih večerov sodelovali p. Viljem Lovše, Marija Cigoj in Vili Granda. Decembrsko srečanje skupine je bilo namenjeno pripravi na praznike.

JANUAR 2009

Lahko bi rekli, da je tudi letošnji januar zaznamoval (zdaj že tradicionalni) **izlet po Kraškem robu**, po katerem nas je na sobotni dan 19. januarja popeljal Nevio Santin, tokrat po krožni poti od Socerba v dolino Glinščice. Devetnajst srčkov je tako spoznalo še en prečudovit košček tega dela Istre.

Naša gostja na januarskem srečanju je bila s. **Meta Potočnik**. Njeno predavanje se je dotaknilo dostojanstva in ženstvenosti.

Konec januarja je izšla **29. številka glasila SRCE**

FEBRUAR 2009

Tradicionalen je postal tudi zimski **smučarsko-pohodni izlet na Sv. Višarje**, ki smo ga letos organizirali 14. februarja. Letošnja zima nas je obdarila z res veliko snega, sobotni dan pa nas je spremljal s sončnim vremenom in izrednimi razgledi. P. Robin je poskrbel za sv. mašo, vsi drugi udeleženci (11) pa za dobro voljo in svojo kondicijo.

Na februarškem srečanju skupine Srce nam je spregovorila **mag. Dušica Grgič** o pomembnih dogodkih v življenju otrok.

MAREC 2008

Duhovne vaje v postnem času od **13. do 15. 2008** so bile spet organizirane v Ilirski Bistrici, tudi tokrat je s. Martina Radež poskrbela za delavnico za otroke.

Pridružili smo se **misijonu v mariborski dekaniji** (1. do 15. 3.), kjer so naši člani (Bernarda Rifel, Miran Paušer, Vili Granda) spregovorili o vzgoji otrok z osebno izkušnjo v dopolnitev predavanju, ki ga je imel p. Silvo Šinkovec.

Pomladanske dneve je popestril **izlet v Kamniške** (7. 3.), na katerem je devetnajsterico srčkov na Kamniški vrh popeljala Helena Škrlep.

Marčevsko srečanje je bilo namenjeno naši pripravi na veliko noč.

K temu je prispevala tudi **30. številka glasila SRCE**.

APRIL 2009

Na aprilskem srečanju nam je p. **Silvo Šinkovec** spregovoril o inteligentnih čustvih.

Na povabilo škofijskega odbora za družino je bilo na Škofijskem uradu organizirano srečanje delujočih skupin v okviru tega odbora. Osrednji govornik je bil nadškof Uran, poleg p. Vilija Lovšeta, ki je član odbora, sta na srečanju sodelovali Helena Reščič in Marija Cigoj.

MAJ 2009

Organizacijo majskega izleta je prevzela Marjana Kos in nas **1. maja** popeljala še po **E7 od Škofje Loke do Ljubljane**.

Skupni planinski izlet - romanje je organizirala tudi **SKUPINA SRCE OTOČEC** (organizatorka Alenka Tomc), ki nas je v nedeljo, 24. 5., popeljala na **Trško goro**. Pridružili smo se drugim romarjem, ki so v prečudovitem dnevu počastili Marijo v tem svetišču.

Izlet je teden dni pozneje organizirala še **SKUPINA SRCE SV. DUH** oz. Edo Erzetič, in sicer v Goriška brda (Gonjače, Dobrovo, Medana).

V sklopu TV-oddaje »Obzorja duha« je kot član skupine **SRCE** o skrbi očeta samohranilca v enostarševski družini spregovoril Vili Granda.

Na majskem srečanju skupine je bil naš gost **dr. Andrej Saje** in nam spregovoril o cerkveni zakonodaji in razvezi.

Izšla je **31. številka glasila SRCE**.

JUNIJ 2009

»Šolsko leto« smo **21. junija končali s pohodom k Sv. Primožu nad Kamnikom**, kjer je daroval sv. mašo pater Vili. Udeležba je bila zaradi slabšega vremena nekaj skromnejša kakor lani (25 srčkov oz. njihovih svojcev), po sv. maši pa smo se poveselili še ob skupnem kosilu, ki smo ga pripravili v bližnji mežnariji.

Zadnje srečanje v tem šolskem letu je bilo **22. junija** in je bilo namenjeno refleksiji. Udeleženci so izpolnili vprašalnike, ki bodo osnova za oblikovanje programa v prihodnjem šolskem letu.

OVREDNOTENJE DELA V ŠESTEM LETU DELOVANJA SKUPINE SRCE (šolsko leto 2008/2009)

Pred vstopom v šesto leto delovanja skupine SRCE smo se konec junija 2008 v DSJ srečali člani njenega odbora. Poleg refleksije o prejšnjem letu smo načrtali smernice za prihajajoče šesto šolsko leto in sprejeli predlog o dodatni razširitvi članstva v odboru.

K medsebojnemu spoznavanju, zaupanju in graditvi odnosov v skupini so poleg zanimivih in koristnih vsebin mesečnih srečanj pripomogli planinski izleti in dve delavnici, ki naj bi povezovali in v skupnem delu združevali starše in otroke.

P. Vili je vodil duhovne vaje v decembru 2008 in marcu 2009. Tudi letos so bile obogatene s posebnim programom za otroke, ki sta ga pripravili in vodili s. Martina Radež in Davorina Petrinja.

Prav tako smo imeli priložnost spregovoriti na različnih delavnicah, po radiu in televiziji.

V maju načrtovani posvet o otrocih po razvezi smo zaradi prezasedenosti predavateljev preložili na 10. oktober. To je bil tudi edini dogodek, ki nam ga ni uspelo uresničiti.

Kot dvomesečnik je tudi v tem šolskem letu izhajalo glasilo skupine SRCE, ki se je razširilo z dodano rubriko o povzetkih tem s srečanj. Zanimivosti spremlja in nas z vsemi potrebnimi informacijami in novostmi seznanja urednica Helena Reščič.

Odmevi: IZLET V GORIŠKA BRDA
Zapisala: Alenka Gorišek

Zbudili smo se v zadnje majsko deževno jutro, ki ni obetalo ravno idealnega dne. Kljub temu smo se malo po sedmi uri, ko smo bili že vsi zbrani, odločili, da se odpravimo na pot. Enajst se nas je posedlo v minibus (Edo, ki je tokrat prevzel vlogo vodnika, kar mu je uspelo več kakor odlično, Gen, Martina, Ladka, s. Meta, Miran, Olga, Zdenka, Metoda, Alenka in voznik Jože). Ob jutranji molitvi, hvalnicah in priprošnji za srečno vožnjo smo se čez Kladje odpeljali proti Cerknemu, kjer se nam je v hotelu Eta ob jutranji kavici pridružila še Rozi. Po kratkem postanku smo pot nadaljevali skozi Most na Soči, Kanal in Plave. Povzpeli smo se do Vrhovlja, ki je prvi kraj v Brdih.

Edo nam je med vožnjo ves čas poznavalsko stregel s podatki o krajih, ljudeh in dogodkih, ki so jih zaznamovali, pa tudi šale in dovtipe je kar stresal iz rokava. Naslednji postanek je bil v Medani, kjer smo se ob prazniku binkošti v cerkvi Marijinega vnebovzeta udeležili slovesne sv. maše. Po njej smo se sprehodili še do pokopališča, kjer sta pokopana pesnika Alojz Gradnik in Ludvik Zorzut, nato pa se zapeljali na Dobrovo ter si v gradu ogledali muzej in zbirko slikarja Zorana Mušiča. Z zanimanjem smo poslušali gospoda kustosa, ko je razlagal, kako so številni ukradeni predmeti iz muzejske zbirke prihajali nazaj, pokazal pa nam je tudi skriti seznam stvari, ki se bodo, »če bomo prosili za pomoč od zgoraj«, nekoč morda prav tako vrnile.

V grajski restavraciji so nam postregli zokusnim kosilom in še slajšim češnjevim zavitkom. Dobro okrepečani smo se obrnili proti domu. Ogledali smo si srednjeveško vas – utrdbo Šmartno in cerkev sv. Martina, kjer smo zapeli nekaj Marijinih pesmi. Ker je v Brdih v tem času vse polno češenj, nas je Edo peljal v hišo svoje nečakinje. Tam so nas prijazno sprejeli in nas kraljevsko postregli s češnjami, narezkom, pecivom in dobro kapljico, vsak od nas pa je vrečko češenj dobil še za domov.

Nato smo se že precej utrujeni odpravili proti domu. Med vožnjo smo imeli ves čas priložnost spregovoriti enkrat z enim, drugič z drugim, tudi o stvareh, o katerih v skupini morda ne govorimo oz. doslej še niso prišle na vrsto. Izlet je bil lepa priložnost, da drug drugega še bolj spoznamo in utrdimo prijateljske vezi.

Odmevi: ZAKLJUČEK LETA PRI SV. PRIMOŽU NAD KAMNIKOM
Zapisala: Albina Košir

To pot nas je vzel v varstvo sv. Alojzija:

- vreme naročeno za srčke,
- razgled za bogove,
- maša za viharje duše,
- opis fresk za poznavalce,
- klepet za prave dame,
- dovolj opravkov za gospode,
- golaž za gurmane,
- slaščice za »obloge«,
- tekočince za enologe,
- zaključno razpoloženje: 5.

Zatorej zahvala:

Bogu, Mariji, sv. Primožu, sv. Felicijanu, sv. Alojziju,
pa tudi:

p. Viliju, navadnemu Viliju, Heleni, Tonetu, Bernardi, Neviu, Silvi, Tomažu, g. Lovšetu, Nacetu, Iziju, Bredi, Veroniki ... (več jih ne znam imenovati) in Albini.

Koledar prireditev v avgustu in septembru

SKUPINA SRCE

VABI NA

**POČITNIŠKI POTEPI PO EVROPSKI PEŠPOTI E7
OD BOROVNICE DO IZVIRA KRKE
OD 28. do 30. AVGUSTA 2009**

Pohodniki se zberemo v **petek, 28. 8. 2009, na železniški postaji v Ljubljani ob 6.40** (redna cena 2,18 eura, možen popust) in se odpeljemo do Borovnice. Prvi dan bomo mimo borovniškega Pekla in Sv. Vida pod Rakitno dosegli vas Hruškarji in prespali za 12,5 eura (po dogovoru za doplačilo mogoč topli obrok in zajtrk). Naslednji dan bomo hodili mimo Podsmreke in Velikih Lašč (kjer je mogoče kupiti topli obrok), spali pa pri Turjaku za 25 evrov (zajtrk je vključen v ceno). Na poti bomo našo E7 prekrižali z že prehojeno E6. V nedeljo nas čaka še pohod do izvira Krke in vožnja domov.

Prijave najpozneje do 5. avgusta pri Marjani Kos: 031-344-808 ali Marjanca.Kos@guest.arnes.si.

- **Slomškov tabor za mlade:** mladi od 6. do 9. razreda devetletke so povabljeni na **Slomškov tabor**, ki bo **20.-23. avgusta 2009** na Sladki Gori. Kaj se bo počelo? Spoznavali bodo lik Antona Martina Slomška, se preizkusili v raznih delavnicah in igrah, raziskali okolico itd. Tabor pripravljajo mladi, ki se zbirajo v študentski skupini Bodoči pedagogi. Prispevek za tabor je 10,00 EUR. Informacije in prijave: Barbara, 031-695-940, barbara.vrecar@yahoo.com.
- **Duhovne vaje 4.-9. 8. 2009** za učitelje in druge. Prijave: silvo.sinkovec@rkc.si.

Vabimo vas na

ROMANJE NA PTUJSKO GORO

Zberemo se v nedeljo, 6. septembra 2009,

pred Duhovnim središčem sv. Jožefa v Ljubljani,
od koder bo ob 8.00 odpeljal avtobus.

Pot bo vodila iz Ljubljane proti Ptuj, kjer si bomo ogledali mesto in grad. Nato pa proti Ptujski Gori, kjer se bomo udeležili sv. maše. Če nam bo čas dopuščal, si bomo ogledali še katero od številnih znamenitosti v tem delu Slovenije.

DUHOVNO VODSTVO: p. dr. Viljem Lovše

CENA PREVOZA: ca. 15 € (10 € ob prijavi, 5 € na romanju - odvisno od števila prijavljenih)

PRIJAVE sprejema **Tomaž Rozman** po telefonu št. 041 647 212 ali na e-naslov rozman.tomaz@kks-kamnik.si do vključno 31. julija 2009.

Za pot potrebujemo hrano in pijačo iz popotne torbe ter dobro voljo.

V Ljubljano se vrnemo do 18h.

Vabljeni!

Za vas smo prebrali: **ŽENSKÉ, KI PREVEČ LJUBIJO**
Avtorica: **Robin NERWOOD**
Pripravil: Vili Granda

Avtorica, družinska terapevtka Robin Norwood, je s knjigo o ženskah, ki »preveč« ljubijo, bliskovito osvojila svet. Kaj je to knjigo čez noč potisnilo na sam vrh svetovnih uspešnic? Predvsem avtoričina neprikrita in naravnost merjena beseda o **zgrešeni, patološki ljubezni**, za katero trpi množica žensk po vsem svetu, žensk, ki slepo vdane svojim partnerjem molče vztrajajo v neustreznih razmerjih, prenašajo ponižanja, brezbriznost, nezvestobo, alkoholizem in celo trpinčenje ter zatirajo svoje lastne potrebe in hotenja.

Tej privrženosti zmotno pravijo ljubezen, vendar tak odnos nima nič opraviti s pravo ljubeznijo, kaj šele s pomisljivo, da bo njihova ljubezen povrnjena. Ta privrženost pripelje do **brezumnega samožrtvovanja**, kar se izkaže kot svojevrstna patologija, ki hromi zdrav odnos med partnerjema in zdravo družinsko življenje.

Avtorica opiše tudi **odzive moških** na te ženske, ki jim skozi "ljubezen" hočejo zlesti pod kožo, in ti se prav tako lahko sprevržejo v patološke primerke. V ozadju pretirane ljubezni je često želja po prevladi nad moškimi ali po "popravljanju moškega". Avtorica označuje pretirano ljubezen za odvisnost, ki žensko lahko pahne v drugo odvisnost, bodisi od alkohola, mamil ali hrane.

Ob številnih primerih, zgodbah tako obremenjenih in nesrečnih žensk ponuja avtorica tudi napotke za zdravljenje, za izhod iz takih stisk. Kot terapevtka spodbuja te ženske k stvarni presoji njihovega stanja, pomaga jim, da vzljubijo sebe in se iztrgajo usodi žensk, ki preveč ljubijo.

MOJE MNENJE O KNJIGI

Knjigo sem prebral v obdobju, ko sem še iskal svojo identiteto po ženinem odhodu. Spoznanja so podprla tudi delo pri terapiji, kjer sem se poskušal ponovno sestaviti v celovito osebnost. Avtorica sama v uvodu pove, da je knjiga napisana za ženske, vendar se lahko enako dogaja moškimi. Prav gotovo sem bil tudi jaz eden takšnih.

Spoznanje, da sem kljub svoji izobrazbi in intelektualni razgledanosti živel "izkrivljeno" čustveno življenje, da sem bil kljub vsem razumskim zmožnostim čustveno pravi nedonošenček, je bilo precej boleče.

Vendar tudi odrešujoče! Ko sem ugotovil, kaj se mi je dogajalo, sem raziskal še ozadje (zakaj se mi je to dogajalo) in poskušal v osebnostni rasti dozoreti na raven, ki jo pričakujem od sebe!

Knjiga mi je bila v precejšnjo pomoč. Preprosti in jasni primeri (pri katerih sem marsikje našel opisano svoje lastno življenje, svoje lastne izkušnje) so me pretresli, hkrati pa mi pokazali pot, po kateri moram iti iz te čustvene otopelosti k iskreni intimnosti in zdravi navezanosti.

Ja, knjiga lahko pove celo več, kakor je v njej napisano!

Ali sem se preveč ukvarjal sam s sabo!? Odgovor je lahko tudi takšen: za preteklo desetletje otopelosti potrebujem desetletje dejavnega življenja, če želim ponovno vzpostaviti notranje ravnotežje in pridobiti dobro samopodobo.

Torej me čaka še precej dela ...

Oglasi, obvestila

- **Počitniško srečanje** skupine Srce bo v ponedeljek, 24. avgusta (počitniško), prihodnje - že sedmo leto delovanja - pa bomo začeli s srečanjem v ponedeljek, 28. septembra 2009.
- **Prostovoljne prispevke** lahko oddaste na vsakem srečanju skupine SRCE **Cvetki Videnič**. Če vam bolj ustreza, jih lahko nakažete na transakcijski račun Duhovnega središča sv. Jožefa, št. 02014-0253671357, s pripisom: za skupino SRCE (darovi za Duhovno središče, Nova Ljubljanska banka, d. d., podružnica Moste).

POMOČ:

Svetovalnica za pomoč ljudem v stiski

V DSJ-ZSI je začela delovati svetovalnica za pomoč ljudem v stiski, v kateri strokovnjaki pomagajo v osebnih stiskah, pri težavah v odnosih, pri vzgoji in partnerstvu, razvezanim in glede oseb s posebnimi potrebami.

Informacije in naročanje: vsak delovni dan med 13. in 14. uro po tel. 01/2322-077.

PRAKTIČNA INFORMACIJA ZA POLETNA POTEKANJA: Slovenske železnice ponujajo popust za družinsko potovanje. Na podlagi izkaznice K-17, ki se kupi pri potniški blagajni Slovenskih železnic, lahko družina potuje z vlakom ceneje.

Popusti: - osebe, starejše od 12 let, 40 %,
- otroci do 12. leta starosti 100 %.

Za družinsko potovanje se šteje, da potujejo najmanj eden od staršev ali starih staršev in en otrok.

Popust se uveljavi na podlagi izkaznice K-17. Izkaznica stane 5 EUR in je veljavna eno leto. Na izkaznico vpiše uslužbenec SŽ imena, priimke in rojstne datume vseh družinskih članov, ki bi se morebiti vozili z vlakom v letu od nakupa izkaznice.

Pripravila: Silva

* * *

- **Vsa glasila skupine SRCE so na voljo na spletni strani jezuitov:** <http://jezuiti.rkc.si/?q=node/view/40>. Tudi sicer ste vabljeni, da jo obiščete, saj so na njej sveži podatki o dogodkih, duhovnih vajah ...
- Vsi bralci glasila SRCE ste nagovorjeni, da ga popestrite in obogatite s svojim prispevkom. Pošljite ga po e-pošti: helena.rescic@kks-kamnik.si, ali na naslov: Helena Reščič, Ljubljanska 21e, 1241 Kamnik.